

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Profugus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

ei, qui pedum cursu primus metam attigerit. Et in numismatis, nunc Equus currens, nunc ipse Pegasus, alis adiectis culis, lumina rem alacritate gestam ostendit.

SOL. CAP. IV.

Gillieri
nominata
& Q. Titi.

Lib. 3.

Alias verò alatus Equus Soli etiam attribuitur. Nam in Gallieni numis alatus Equus est cum inscriptione, Soli cons. AUG. In numo verò Q. TITI in quo Pegasus, quasi non satis ex eo expressa eslet celeritas, qua in obeundis Reipub. negotiis usus fuerat, barbato ejus capiti ex altero latere culo addita ala, cuiusmodi specie Mercurius in aliquot veterum monumentis conspicitur insignitus. Non desunt verò qui Pegafum in monetis etiam Corinthiorum fuisse tradant, quem Euboulos, Anchife, ον πελλαδος λαων appellari. Porro Pindarus Bellerophontem eo inventum Pegafum, frænum aureum dono à Pallade per somnium accepisse commemorat, unde postea infrænandorum Equorum usus ad posteros emanarit eoque, monumento voluerint Corinthii rei memoriam testam esse. Maro autem noster fræna Lapitharum inventum tradit eo Georgicon loco,

Fræna Pelethronii Lapitha, gyrosg, dederé.
Impositi dorso, atq. Evidem docere sub armis
Insultare solo, & gressus glomerare superbos.

HUMANÆ VITÆ LUBRICITAS.

CAP. V.

Sunt & qui Centauros in hoc eodem accipiunt significato, quodque illi pube tenus humana forma, reliquum Equina fiantur, vita nostræ terminum pernici cursu occupari significare putent: propterea quid mira lapsi lubricitate incauti semper arripimus. Nullus enim tam senex, qui se annum adhuc non spret superaturum. Sedenim Centauro alibi erit locus suus.

FAMA. CAP. VI.

Non sum verò nescius, authores esse, qui Pegafum, qualem quippe passim in Hadriani & L. Pap. Cursoris, & aliorum quoddriani numeris. rudent numis aspicimus, fama potius quam celeritatis indicium esse contendant. Nascitur is ex Medusa cæde: siquidem virtus cum terrorem amputaverit, famam generat. Terroris & admirationis hieroglyphicum esse Medusa caput, ostendimus in Serpente, cum de Domitiani gestamine loqueremur. Fama autem ubi primum genita per hominum ora incipit volitare, Musarum excitat frontem in Parnaso: quippe quid illustrium virorum præclaræ facinora, vatibus scribendi fuggerunt argumentum. Quod vero in Papyrio à re ipsa etiam cognomento Cursoris honestato, ex Pegaso alacritatem & festinatiam hominis significari dixeramus, Capræ insuper fugacis spoliū & fulmen & sagitta, quæ in eodem spectantur nimo, ad nostrum faciunt intellectum.

PROFUGUS. CAP. VII.

Sed quoniam esse video qui Persea quoque Pegaso inventum putent, examinandus est apud Hesiódum locus de Scuto Herculis, πέρισσα πέρισσα a Poëta dictum, quo loco Commentatores ajunt, animadvertisendum πόντον profugum significare, eamque esse glofographorum interpretationem. Avus enim Acrisius Persea domo expulit, quem minime moris est usquam Equidem inducere, sed talibus à Mercurio acceptis præditum aera perfulcare, de quo sic Ovid, Metam. lib. 4.

— Pennis ligat ille resumpit
Parte ab utraque pedes, teloq. accingitur unco,
Et liquidum motu talaribus aera sindit.

A Unde etiam Catullo Pinnipes appellantur. Eodem modo apud Homerum invenies *ἵππον* Nestorem, pro Profugo, ut vetustiores Grammatici interpretantur, eo ī βοῶτια, loco.
Odyss. v.
Hes. 68.

Tοῖον δὲ καὶ μετέπεια γεγνόντι πάτηται Νέστως.

His inde Gerenius exul Nestor ait.

Talemque recitant fabulam: Herculem Pylo bellum intulisse, propterea quod Neleus eum à cede Iphiti purgare recusasset. Tum etiam propter filiorum ejus insolentiam, qui cum duodecim essent, eo freti numero, præclaræ omnia sibi pollicebantur. Diu vero bellum protractum, neque quamdiu Periclymenus, unus ex ipsis Nelei filiis, vixit, urbs unquam capi potuit: postea vero quamvis mutatus in Apem Herculano currui explorator infedit, summonente prodenteque Pallade extinctus est ab Hercule: capta itidem eversaque Pilos est, undecimque Nestoris fratres interempti. Seden-
nim Nestor prius emissus fuerat ad Gerenios, ubi educaretur, qui solus superstes in patriam inde re-
stitutus est, & ab educationis loco Gerenius, ab effugio vero, quo salvatus est, *ἵππον* nominatus.

B FRÆNATA FEROCITAS. CAP. VIII.

Vulgatissimum illud est argumentum, hominem feroci invictoque animo, imperio tamen & rationi obsequentem, hieroglyphicè per frenatum Equum significari. Hinc Panætius apud Cic. Africanum solitum ait dicere, *Ut Equos propter crebras contentiones præliorum ferocitate exultantes domitoribus tradere soleant, ut his facilioribus uti possint: sic homines secundis rebus effrenatos sibi presidentes, tanquam in gyrum rationis & doctrina duci oportere.* Animal nimurum ferox atque magnatum, quod leges tamen subit, nec frænum depulit ore, ut ait Horatius, de Equo qui hominis opem imploravit, seq; frænari sit pausus. Et Maro:

Sed tamen iisdem olim curru succedere suetū

Quadrupedes, & fræna jugo concordia ferre.

Aeneid. l. 3.

In hujusmodi sententiam est Scipionis dictum non incelebre. Quum Romani contra Antiochum *plut. in 2-*
jam in Asiam traherent, isque legatos demum de pace misisset ad Scipionem, respondit is: *Id prius p̄sua via-*
C fæcum oportuit, non possum & frænum & sessorem accepisse. Sed illud quoq; animadvertisendum est,
de Carthaginis portento, quod murorum fundamenta fodientibus oblatum est, quippe, ut apud Ma-
ronem, *caput acrius Equi*, hinc gentem fore bello egregiā præmonstratum. Quod vero subiungit, *Fa-*
*cilem viellū, non de Bovillo capite, ut Servius, sed de ipso eodem Equino intelligendum: cuius osti-
teia sit interpretatio ut facilem viellū per secula gente: facilem, quæ tandem vincetur, exponamus:*
hoc enim magis ad Virgilianam accidentem sententiam, quamvis in Tauri commentario Servianum in-
tellectum illustrare conatis simus. Conjectores vero, ut eo redeam, eos qui se caput Equinum, vel Ca-
ninum, vel Afininum habere somniarunt, in servitutem vel id genus ærumnas dedendos esse suspi-
cantur. Sunt enim tria hæc animalia servituti mirum in modum obnoxia. Addam & illud eorum
dem Onirocritarum interpretamentum, quo visum ajunt in somnis Equum qui se portet, pollice-
ri, ut amica amantis imperio facile sit subjicienda, morigeraque in posterum futura. Nam de pullo
indomito pro puerla adhuc intacta, Anacreontis carmina paulo inferius loco suo recitatuntur. In
Divinis literis, ubi Elisæus montem auxiliaribus Equitibus plenum per adaptos pueri oculos
P confexit, quoque vates Abacus Domini Equos, & Equitatus nominat, animas intelligit Adaman-
tius, quæ frænum dīsciplina sanctioris accipiunt, jugumque suavitatis, quæ ab ipso Domino profici-
scitur, portant, ejusq; spiritu regi patiuntur: *Beatasq; illas appellat, quæ dorsum curvavere sunt: ut dor-*
fo verbum Dei sessorem accipiunt, cujus fræna patientur, & quoquo versum ille impulerit iter arri-
piant: ejusq; denique habenis moderati, non ex libidine sua, sed tanti sessoris arbitrio flecentur, cur-
sum in eant, & consistant. Eucherius sane inveniri ait in Divinis literis, Equum pro viro sanctitate
prædicto poni, eoque spectare Abacuntis illud alibi dictum, *Qui ascendis equos tuos.* Sane Græci
Palladi nomen ab Equo domito inditum tradunt, &, ut supra diximus, apud Pindarum legas fræ-
num Corinthi ab ea inventum, & Pelopi dono datum, & in Ilii captura *instar montis Equum* Græci
Palladi

Artemidor.

l. 1. cap. 30.

Abac. c. 3.

En. lib. 1.